

•AWANG SARIYAN*
**KESINAMBUNGAN
BAHASA DALAM
SASTERA MELAYU**

Buku irti memecahkan persoalan yang bertolak daripada anggapan umum bahawa bahasa dalam karya Sastera moden berbeda sama sekali daripada bahasa dalam karya sastera klasik. Lebih penting lagi, hasil kajian dalam buku ini menolak andaian bahawa bahasa dalam karya sastera perlu menyimpang daripada tatabahasa. Penulisnya berjaya membuktikan bahawa *Sulalatus Salatin* susunan Tun Seri Lanang, cerpen-cerpen Keris Mas dan novel *Hari-hari Terakhir Seorang Seniman* karya Anwar Ridhwan adalah contoh karya besar yang patuh kepada tatabahasa.

ISI

<i>Kata Pengantar</i>	v
<i>Prakata</i>	xi
<i>Abstrak'</i>	xiii
<i>Lambang</i> <i>dan</i> <i>Singkatan</i>	xv
1 PENDAHULUAN	1
2 LATAR BELAKANG TEORI DAN RUMUS-RUMUS SINTAKSIS BAHASA MELAYU	24
3 ANALISIS POLA AYAT SULALATUS SALATIN	52
4 ANALISIS POLA AYAT DALAM KARYA SASTERA MODEN	147
5 KESIMPULAN	272
<i>Bibliografi</i>	277
<i>Indeks</i>	284